

der bestehend, so viel betragend: दम, दण्ड M. 8, 198, 367.

षट्कम् adj. (f. ई) die Weite von sechs Çamjâ habend KAVC. 137.

षट्कम् (von षष्) adv. sechsfach, — mal: षट्कः कला मया प्रोक्तं पुराणम्
Verz. d. Oxf. H. 55, b, 39. संलिख्य पाण्डार. 3, 15, 29.

षट्कस्त्रिन् adj. mit den sechs Çâstra (philosophischen Systemen) ver-
traut MONIER WILLIAMS.

षट्कष्ट (von षट्कष्टि) adj. 1) der sechsundsechzigste MBH. in den Unterschrr.
der Adhâja. — 2) um sechsundsechzig vermehrt: शतं hundredundsechs-
undsechzig LĪṬ. 8, 5, 26. fg.

षट्कष्टि f. sechsundsechzig, pl. ÇATR. 14, 102. °षष्ट्यधिकशतो ऽध्यायः
MBH. I, S. 231.

षट्कष्टितम adj. der sechsundsechzigste R. GORR. in den Unterschrr.
der Sarga.

षट्कोशशिल्पिन् adj. sechs Shodaça-Stoma habend पाण्डार. Br. 17, 2, 1.

षट्कम् (षष् + सप्तन्) adj. pl. sechs oder sieben: °सप्तान्वासरान् RĪĀ-
TAB. 8, 2815.

षट्कतत (von षट्कतति) adj. der sechsundsiebzigste MBH. in den Un-
terschrr. der Adhâja.

षट्कतति f. sechsundsiebzig: °सप्तत्यधिकशतो ऽध्यायः MBH. I, S. 245.

षट्कततितम adj. der sechsundsiebzigste R. GORR. in den Unterschrr.
der Sarga.

षट्कत्स्रं adj. sechstausend zählend AV. 11, 5, 2.

षट्कत्स्रशतं sechshunderttausend: वरुणास्य पुरं °रूद्रम् (so ed. Bomb.)
MBH. 13, 7245. 7257.

षड (?) m. = पेयात्तरे भेदे H. an. 2, 129.

1. षडंश m. ein Sechstel: °भास् RAGH. 17, 65. — Vgl. षष्ठांश, षड्भाग.

2. षडंश adj. aus sechs Theilen bestehend; davon °ता f. nom. abstr.
SARVADARÇANAS. 16, 5.

षडंश्रि m. = षडंश्रि Biene H. 1212, Schol. Spr. (II) 5857, v. 1.

षडंश्रि adj. sechsüblig RV. 10, 99, 16. ÇAT. Br. 1, 6, 3, 1. 5, 5, 4, 2.

षडंश्रि adj. (f. ई) sechs-silbig VS. 9, 32. ÇĀṆKH. GRH. 1, 2, 4. Spr. (II)
6606. Verz. d. Oxf. H. 45, a, 17. 74, a, 13. 83, b, No. 141. 99, a, No. 153.
WEBER, RĪMAT. UP. 289. 292. 336. 354. fg. 362. Schol. zu LĪṬ. 7, 1, 11.
2, 1. महाविद्या पाण्डार. 2, 3, 72. 75. fg. विद्या BURNOUR, Intr. 225. — TRIK.
3, 3, 344 (?).

षडन्तीया m. Fisch ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

षडग (षडङ्ग?) m. eine best. Schlange SUÇR. 2, 265, 14.

1. षडङ्ग 1) n. a) die sechs Haupttheile des Körpers: षडङ्गं बाहू शिरो
मध्यं षडङ्गमिदमुच्यते ÇABDĀK. im ÇKDR. — b) die sechs Vedāṅga: प्र-
धानं च षडङ्गेषु व्याकरणम् PAT. in MAHĀBH. ed. BALL. 15. °विद् Ind.
St. 3, 259. M. 3, 185. — 2) f. ई die sechs Vedāṅga H. 253.

2. षडङ्ग 1) adj. sechsgliedrig: शरीरं (vgl. u. 1. षडङ्ग 1) SUÇR. 1, 337,
4. घातमन् AIT. Br. 2, 39. ÇĀṆKH. Br. 13, 3. वेदं PĀR. GRH. 2, 6. MAHĀBH.
ed. BALL. 15. °वेदविद्सं R. 5, 16, 41. °निगमाध्येतर् Verz. d. B. H. No.
877. योग (nämlich प्रत्याहार, ध्यान, प्राणायाम, धारणा, तर्क und समा-
धि) AMṚTANĀDOP. in Ind. St. 9, 25. क्रोमं VARĪH. BRH. S. 46, 31. — 2) m.
= नुरुगोत्तुरक RĪĀN. im ÇKDR.

षडङ्गक n. der aus sechs Theilen bestehende Körper H. c. 116 (षड-

ङ्गक die Hdshr.).

षडङ्गसित् m. ein N. Viṣṇu's H. c. 64. ÇABDAM. im ÇKDR.

षडङ्गिन् adj. sechsgliedrig; f. Bez. eines vollständigen Heeres (vgl.

षड्विं वलम् M. 7, 185. KĪM. NĪRIS. 18, 2. RAGH. 4, 26) R. GORR. 1, 52, 21.
वज्रयिनी die beiden anderen Ausgg.

षडङ्गुलित्त m. ein Mannsname P. 5, 3, 84, VĀRT. 4, Schol.

षडङ्गि adj. sechsfüßig; m. Biene Spr. (II) 4382. 5857. BHĪS. P. 3, 23,
15. 4, 29, 53. 40, 47, 14.

षडण्ड (wohl षष् + षण्ड) gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127. — Vgl. षडण्डक.

षडभिन्न adj. die sechs Abhiṅgâ besitzend; m. ein Buddha AK. 1,
1, 4, 9. H. 233. ein Buddhist LA. (III) 89, 21.

षडर adj. sechs Speichen habend NĀS. TĀP. UP. in Ind. St. 9, 109. Vgl.
auch unter 1. षर 1).

षडरत्नि adj. sechsellig: पूष ÇAT. Br. 3, 6, 4, 19.

षडर्च n. = षड्च ÇĀṆKH. ÇR. 18, 23, 9.

षडवत्त n. 1) eine aus sechs Abschnitten, für den Agnidh bestimmte
Portion KĪTJ. ÇR. 3, 4, 19. Schol. 216, 21. 255, 4 v. u. 256, 11. — 2) das
dazu gehörige Doppelgefäß Z. d. d. m. G. 9, LXXIX.

षडशीत (von षडशीति) adj. der sechsundachtzigste MBH. in den Un-
terschrr. der Adhâja.

षडशीति f. sechsundachtzig: षडशीत्यधिकशतो ऽध्यायः MBH. I, S.
254. षडशीतिर्भेदाः WEBER, PRATIṆĪS. 103. Verz. d. Oxf. H. 55, a, 6, 8.
तुलादिषडशीत्यङ्गाम् SŪRYAS. 14, 4. °मुख ebend. und 3 (vgl. das Citat
aus TĪRĪĀDIR. im ÇKDR.: मृगकर्कटसंक्राती द्वे तूद्गदतिपायने । विषुवतो
तुला मेषे गोलमध्ये तथापराः ॥ धनुर्मिथुनकन्यासु मीने च षडशीतयः । वृ-
षवृश्चिककुम्भेषु सिंहे विजुपदी स्मृता ॥). °चक्र (= मिथुनकन्याधनु-
मीनिराशिस्थरवः शुभाशुभफलज्ञानार्थं नक्षत्राङ्गमराकारचक्रम्) ÇKDR. षड-
शीति als Titel einer aus sechsundachtzig Strophen bestehenden Schrift
Verz. d. Oxf. H. 279, b, 31. Verz. d. B. H. No. 1092. °व्याख्या 1403.

षडशीतितम adj. der sechsundachtzigste R. in den Unterschrr. der
Sarga.

षडशय (षडशय) adj. mit sechs Rossen versehen, — bespannt RV. 1, 116,
4. गृह् ÇĀṆKH. P. 50, 85.

षडष्टक n. eine best. Constellation ĠĀOTISTATTVA und ĠĀRUPA-P. 6t
im ÇKDR.

षडस्र adj. sechseckig Verz. d. Oxf. H. 96, b, 12. fg. 97, b, 9.

षडस्रि adj. dass.: वस्र MBH. 3, 8699. VARĪH. BRH. S. 43, 44. 56, 20. 80, 7.

षडहं (षडह) m. eine Zeit von sechs Tagen, insbes. eine sechstägige
Soma-Feier (deren zwei Arten पृष्य und ऋभिन्नव heißen): षडहोम WE-
BER, NAX. 2, 284. TS. 5, 5, 3, 6. AV. 8, 9, 16. TS. 6, 1, 9, 1. 7, 2, 2, 5, 2, 2.
AIT. Br. 4, 15. 5, 22. ÇAT. Br. 4, 5, 4, 13. 12, 1, 2, 2. 3, 10. KĪTJ. ÇR. 12, 3,
1. 23, 5, 1. 10. पाण्डार. Br. 24, 15, 1. LĪṬ. 10, 8, 5. ऋभिन्नवः षडहः पृष्य-
विकारः ÇĀṆKH. ÇR. 11, 4, 1. °स्तोत्रिय ĀCV. ÇR. 7, 2, 13.

षडहोत्र m. sechs Tage und Nächte: ऋनिन्नि षडहोत्रं तपोवनमर-
त्तताम् R. 1, 32, 4.

षडोत्तमन् adj. sechs Naturen habend: der Gott des Feuers MĀRK. P. 99, 27.
1. षडानन n. sechs Munder (des Skanda), am Anf. eines Comp.
RAGH. 14, 22.